

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

ti si læsio enormis, & ultra dimidiā iusti pretij inter-
 uenit, nō d̄ interuenisse tēpore d̄ctus, sed post cōtra-
 ctum ppter mortē ipsorū coniugum, ob quam vñs-
 fructus iuri extinctus, ut supra, ergo &c. Præterea† cū
 hæc l̄gio post d̄ctum perfectū calu interuenierit, hoc
 est morte amborū coniugū, qui diu superuivere po-
 terant, certē hæc læsio ad inuālidandum d̄ctum non
 debet esse in cōsideratione, imō per periculum, & d-
 num calu pueniens ad ipsos coniuges, eorūq; hære-
 des spectare debet. l. necessario. in fi. & per totum. ff.
 de peric. & cōmo. rei uendi. l. i. & per totū. C. cod. tit.
 & facit text. in l. si ex legati. ff. de verb. oblig. cum sim.
 Nec aduerfatur c. suggestū. cū ibi not. cum c. præcedē
 ti. extra de decimis. ubi priuilegiū esse causā cōcessum,
 si ex postfacto alteri nocium esse sc̄ipari, reuocatur,
 & in effectu nō ualet, quia † ibi hoc est speciale in pri-
 uilegijs, idē quorū natura est, ut tertio nō præiudicet.
 l. i. §. si q̄s a principe. & §. merito. ff. ne qd in loco pub-
 lico. Regulariter autē secus est, maxime in contractu
 emptiois, & uenditionis, ut in iuribus præallegatis.
 ¶ Secūdo motiō similiter ex deductis supra pro ua-
 liditate d̄ctus huiusmodi colligitur responsio, qm̄ cō-
 tractus precarij sub hac forma, de qua in instrumēto
 productō, celebratus iustus, & de iure ualidus h̄ non
 solum in ecclesijs, sed etiā & multo magis inter secula-
 res, ut latius supra dixi, nō obstante, q̄ ecclesia rem
 maioris redditus in duplum, uel in triplum ad uten-
 dum concesserit. per d. c. precarij. Et per p̄dicta v̄r de
 iure concludendū, q̄ contractus in casu occurrēti ce-
 lebratus ualidus fuerit, & ideo seruāds maxime pro
 pter iuramentū, quod debuit seruare, ex quo sine in-
 teritu salutis æternæ seruari potest, & secundū quod
 iura etiā mandant talem cōtractū seruari. c. cum con-
 tingat. extra de iurciur. cum similibus. Et † quamuis
 iuramentū sit personale, & ad heredes iurātis quoad
 reatum perijuri non transeat c. veritatis. extra de iur-
 ciur. tñ quoad effectū, & robur d̄ctus ad hæredes trā-
 sit, ut per Bald. in l. i. C. de rebus creditis. & habetur
 in c. veritatis. de iureiuran. Ex quibus omnibus infer-
 tur, q̄ stante ualiditate cōtractus, cum ex parte domi-
 ni Rogerij d̄ctus fuerit adimpletus, instrumētum cōtra
 hæredes dictorum coniugum, etiam illis contradicentibus,
 exequutioni mandari debet, nec uideo, quid in contrarium
 de iure urgeat, nisi iura, & fidem contrahentium quis uiolare uellet. Laus Deo.

S V M M AE.

- 1 Locatio rei ecclesie per constitutionem Pauli Venerabili annu triennium est prohibita.
- 2 Et de iure communis ultra septennium.
- 3 In alienatione rei ecclesie, & monasterij non sufficit consensu abbatum, vel prelati regularis illius ecclesie, & monasterij, sed consensus, & auctoritas episcopi requiritur, alioquin alienatio est nulla, quod declaratur nume. 8.
- 4 Et illi etiam, qui alienauerunt, seu locauerunt, non obstante eorum iuramento, contrauenire possunt, & multo magis successe, nume. 6.
- 5 Res ecclesie non solita locari quando etiam in perpetuum locari possit.
- 6 Alienatio rei ecclesie regulariter prohibita si facta sit ex iusta causa, & cum solemnitate a iure requisita, valet, & seruanda est, & quae sit iusta causa, & solemnitas requisita.
- 7 In alienatione rerum monasterij exempti a iurisdictione episcopi non requiritur auctoritas, et consensus episcopi, sed sufficit auctoritas, & consensus sui prelati.
- 8 Minister, seu Custos fratrum minorum, & Provincialis, seu Vicarius generalis fratrum regularium locari esse prelatum.
- 9 Alienari pleno iure, & in perpetuum licet res alicuius monasterij propter imminens eis alienum cum auctoritate sui prelati regularis potest, & multo magis alienari quoad utile dominium, & locari ad tempus tantum.

- 11 *Locatio, siue alienatio temporalis, per quam etiam locatio
le transfertur minus praesudicat, quam illa, quae
perpetuum.*
- 12 *Locatio facta vsq; ad secundam, vel tertiam, quae
tur temporalis, & non perpetua.*
- 13 *In locazione ad longum tempus facta quare conditi
pensionem foluat, quam in simplici locazione ad con
pus, & nu. 16.*
- 14 *Locatio in emphyteosim, & vsq; ad secundam, vel ter
rationem, & ad longum tempus facta non refertur
modice pensionis, qua locatio simplex ad modicu
15 Et quae laeso ad hoc, ut rescindi possit requiritur.*
- 16 *Locatio ad longum tempus de re ecclesiae quando &
non pensione fieri possit, quam si simpliciter ad
pus fuerit.*
- 17 *Locationi de re ecclesiae ad longum tempus facta
qui locatur, sed successores quoq; stare tenentur.*
- 19 *Ecclesie rei alienatio, siue locatio ad longum tempus
& necessariam causam exposcit cum causa meliori
maioris utilitatis.*
- 20 *Ecclesia quando non obstante iuramento prelati, &
possit aduersus locatorem ad longum tempus, & ad
perpetuum restitutionem in integrum petere.*
- 21 *Laeso enormis quae dicatur.*
- 22 *Laeso, quae dicitur enormis in locazione simplici ad mi
pus, non dicitur enormis in locazione ad longum tem
23 Alienatio rei ecclesie si valeat, obligatio quoq; iura
cum promissione pene, & iuramento valet, & pene
vel eius prelatum contraueniatur, ad penam quae
si alienatio non valeat.*

EPITOME.

LOCATIO de realicuius monasterij causa tam cōducitoris, eiusq; filiorū ad meliorē pter imminens alicuū, ac pcedēdū bñū tam religiosiorū dīcū monasterij, & cū auctoritatē carij generalis, & prælati exempti facta cum tēto, obligatione bonorū, ac promissione ppetuā pro minori pensione, quā res simpliciter ad tēps locata fuisset, ualet, & seruanda est, nisi prius tēps episcopi nō interuenierit, & si illi prius adueniat, q̄ductor ad penā cōuentū tenetur.

CASVS CONSILII.

RATRES, & religiosi monasterij
cobi de Bononia ordinis sancti augu-
stini consensu, & auctoritate vicarii gene-
ralis monasterij, & totius provincie
diocle, ac etiam interueniente consensu ipsius
monasterij omnes legitime conuocati, & capu-
congregati, & ut vniuersi, precedentibus tri-
tibus specialiter, & solemniter facti, & scrip-
scripta locatione celebrati, locauerunt, & ce-
runt Francisco Montanario, ac Petro, & Ni-
lus filijs, necnon cauidam alteri Francisca
& Stephano, Bartholomeo, Nicolao, & Hiero-
ni Francis filijs pro se, & eorum, & cuiuscu-
rum naturalis vita durare tantum, & non cuius-
dam possessiones, & perias terra cum domibus
suis confines, & in totu pro affluu amouenda
tum, et cum pacto ultra predicta, quod dictum
res debeant plare vitis, & arbores arbitrarie
necno domos reapiare, adificare, et construere
boni auri secundum morem regionis, et deservire
citis rebus locatis suis pecunijs, et suis expen-
reitis duo paria caponum quolibet anni dare

Etiamque dicti conductores ante principium locatio-
 nis eorum, quam assumptam, et patientiam dictarum rerum
 habuerint tempore contractus facti deberent solvere di-
 ctis fratribus libras trecentas, quas ipsi locatores quo-
 tidie annis in effectibus decurreribus pro primis tribus
 annis proinde conductoribus computare, et bonas face-
 re provisiones. Et predicta dicti fratres fecerunt cum
 causa provisione, et matura deliberatione, et quia in
 causatione dictorum fratrum, et eorum monasterij, et
 conventus utilitatem tendunt, videlicet ut ex dictis
 fratribus et conductoribus tempore contractus receptis
 pignus faciant, si satisfacere creditoribus dicti conventus
 et monasterij ex causa fabricæ ipsius monasterij, et
 propter omnium in usum et alienum, ac etiam ut res
 locatæ per conductores meliorantur, ut supra, et
 etiam prout omnia continentur in instrumentis
 in locatibus predictis, quam dictorum trium tracta-
 tionum superius locacionibus factorum, et precedentium,
 et conventionum, penitus conventionales, de
 quibus in dictis instrumentis. Stantibus predictis, du-
 bitatur de talibus. Primo, an talis locatio de iure na-
 leat, et ad hunc observantiam fratres predicti, ac eorum
 successores teneantur. Secundo, an si dicti fratres,
 ac eorum successores contraveniant, et conventui serva-
 re decuerint, ipsi ad penas conventionales teneantur.

CONSILIVM XCI.

In primum dubium supra in themate
præparato propositum prima facie uide-
tur dicendum locationem fuisse nullam,
& de iure inualidam, & consequenter di-
ctos fratres, eorumq; successores cōtrauenire posse,
primo per constitutionem extrauagantis Pauli Ve-
nerabilis quæ expressè ultra triennium locari prohibet.
Item de loco ultra triennii facta est ipso iure nul-
la, & incassum conduens ex cōmunicatū, & puni-
tū illa habetur: & tñ de iure cōi etiam nō est licitū
locare, nisi ultra septenniū locale, & si fuerint lo-
cata possunt per successores reuocari. c. si ne prælati
vices lxx. Secundo q̃ quoniā in alienatione rei ec-
clesiæ & monasterij non sufficit, qđ interueniat cōsen-
sus abbatū, sed prælati regularis, sed requiritur cōsen-
sus, & iudicatus episcopi, alioquin alienatio est ip-
so iure nulla. caballibus. 1. 2. q. 2. & cap. in venditioni-
bus. 17. q. 2. krasique not. & consequenter qđ illi fra-
tres, qui p̃sentem cōtrauenire irrauerint. c. si quis pre-
sbyter conuincitur ibi not. de rebus eccle. non alien. c.
non licet. 1. 2. i. in c. not. per Abbatem in c. 1. de
successione. Tertio ita demum licet res ecclesiæ nō
solita locale possit etiam in perpetuum locari, quan-
do res erit fructifera, quia ad meliorādum, & extirpan-
dum locari possunt, & meliorata, ac ad culturam re-
dicta est extirpare possunt concedi illis, qui eas me-
liorant, & extirpant, & non alteri, in tantum, qđ si
extirpent aliquas extirpatas, & ad culturā redactas
habent nō possint illas alteri locare, ut magis melio-
rant, ut elicitur abq; Abb. Anto. & cōiter omnes in
c. ad usus de rebus eccles. non alien. iuncto c. 2. ad cō-
trouertentijs ibiq; doctores de feudis. Sed res in casu
nostro locale, ut supra, ante locationē erat extirpate,
& ad culturam redacta abq; opera, facto, & diligen-
tia conditorum, & per multa tēpora ante, ergo non
poterant dictis conductoribus ad meliorandum lo-
cari, cum ad longum tēpus locari solita non essent.

¶ Quarto ut hoc in terminis nostris ferè ad litteram probari in c. ad nostrā. de rebus ecclē. non alien. ubi pp̄ immineas alienum clerici regulares, & prælatus ipsorum in feudū concesserunt, & sic ad longū tempus locauerūt, & cōsequēter quoad utile dominium alienauerunt re ecclē. dī ibi, q̄ pp̄ enorme dispendium, quod ecclēsia ex tali alienatione incurrit, alienatio, seu locatio rescinditur, & res locata ad monasteriū redire dēt: & ex p̄dictis infertur: q̄ fratres successores huic p̄dicti, & locationi et iurata stare nō tenentur, ut probatur in c. si. ne prælatus suas. cū. glo. & in d. c. ad nostrā. itē contraveniēdo non dicuntur poenas cōditionales incurrere, ut probatur optimè in c. 2. de precat. ¶ P̄missis tñ non obstantibus contrariū esse de iure uerius esse existimo, q̄ locatio p̄dicta ualeat, & ab illa fructus, eorūq̄ successoris discedere nequeant. Ad qd̄ dēm mouer̄ ex pluribus, & in primis, quia licet regulariter alienatio rei ecclēsiæ sit prohibita, & non solum illa, p̄ quā res pleno iure transferatur, sed et̄, p̄ quā solū quoad utile dñi res transferatur, ut si res in feudū p̄cederet, uel ad longū tps locaretur, ut in c. nulli. & ibi doctores oēs post glōsā de rebus ecclē. non alien. tñ q̄ alienatio fieret ex cā iusta, puta pp̄ immineas alienū, & cum solēnitāte iure requisita, uidelicet cū auctoritate episcopi, & consensu capituli, ac p̄cedētibz tractatibus, tunc alienatio ualeat, & seruanda est. cap. sine exceptione. 12. q. 2. & h̄ p̄ Inno. Ioā. And. Abb. Anto. & alios in d. c. nulli. c. 1. eo. titu. in 6. & in c. 1. & c. tua. de his, q̄ sunt à pla. si. ne p̄ cap. Sed in casu nostro locatio ad lōgū tempus hoc est ad uitā conductoriū, & filiorū, iuxta text. cū ibi not. per Bart. in auth. quibusunque. C. de sacros. ecclē. facta fuit ex iusta cā, uidelicet pp̄ immineas alienū fabricæ monasterij, itē in eius utilitatē. i. ut res locata meliorētur, ac fertiles reddant, nec nō cū solēnitāte iure requisita, ut statim diceret, ergo ualere dē, & est seruanda. d. c. sine exceptione. & gl. in summa. 12. q. 2. c. ut sup. in fi. de rebus ecclē. non alien. & sufficit solēnitās, uel canonicus, uel solita seruari i ecclēsia, de cuius rei alienatione tractatur, ad tradita p̄ Inn. & And. Barba. in d. c. nulli. Quod alienatio, siue locatio in casu nostro fuerit facta ex iusta cā, cōstat ex instro locationis, & tractatū, q̄ seruata fuerit solēnitās iure requisita, apparet et̄, quia facta fuit, p̄cedēte cā cognitione, ac p̄cedētibz tribus tractatibus capitulariter factis, cū de iure unus tractatus solū sufficiat. d. c. tua. in fi. Spec. in titu. de loca. §. sequitur. uerū, & not. & ibi Ioan. And. c. 1. ibiq̄. Ioā. And. & Dom. cū gl. de rebus ecclē. non alien. & quamuis non interuenierit auctoritas episcopi, tamen ex quo interuenit auctoritas, & consensus Vicarij generalis cōuentus, & monasterij Sancti Iacobi, totiusq̄ prouinciæ Romandiolæ, satis est, absq̄ eo, quod auctoritas episcopi interuenierit, tum quia in dicta ecclēsia, & monasterio ita solitum est seruari, tum quia in alienatione rei ecclēsiæ facta ex iusta causa sufficit, quod interueniat auctoritas, & cōsensus prælati regularis exempti, quod enim operatur auctoritas episcopi, idem operatur auctoritas prælati regularis, ut Abbatis loci exempti. dicto c. 1. ubi casus, ibique Innocen. Ioan. Andr. Anto. Abba. & Moder. de rebus ecclē. non alien. & Cardin. post Innocentium in c. statuimus. de transact. inquit, quod in alienatione rerum monasterij monialium, quæ subiectæ sunt fratribz minoribus, quā iurisdictione episcopi sunt exempti, sufficit auctoritas ministrī, uel prouincialis, & ita dicit consuluissē, & obtinuissē, nam † minister, seu custos fratrum minorum, aut prouincialis, uel vicarius generalis fratrum regulariū dī esse prælatus, ut p̄ Card. in clem. 1. de electione. & in clē. 2. de sepul. ubi uoluit tales dici prælatos, quia

quia ipsi sunt exempti, & iurisdictionem quasi tempo-
ralem quoad sua monasteria habent: & ideo illorum
auctoritas in alienatione rerum suorum monasterio-
rum loco auctoritatis episcopi sufficit. ¶ Secundo mo-
ueor principaliter per tex. in c. ad nostram. de rebus
ecclcl. non alien. ubi est casus ferè in terminis pro de-
cisione casus nostri, intelligendo illū tex. prout cōmu-
niter per Abb. Anto. & alios Moder. intelligit in abba-
te exempto, ¶ ibi. n. abbas, & conuētus propter immi-
nens as alienum, quo monasterium erat oneratum,
concesserunt in feudum, & sic quoad utile dominiū
tantum in perpetuum cuidam laico, à quo prius quā-
dam pecuniā summā acceperūt, pro satisfaciendo, &
soluendo creditoribus, dicit ibi concessionem ualere,
& solū per monachos reuocari, & ab ea discedi posse,
si ex illa monasterium enorme, & graue damnum in-
currisset dicat, & tñ concessio auctoritate solius abba-
tis exempti absq; auctoritate episcopi facta fuit. Si er-
go ex causā p̄dicta licitū est cū auctoritate praelati re-
gularis rē monasterij in perpetuū concedere, & loca-
re, ut in d. c. ad nostrā. & si licitum est sic alienare quo-
ad directum, & utile dominiū, & sic pleno iure. & in
d. c. 1. de rebus ecclcl. nō alien. extra. & in 6. ergo à for-
tiori licitū esse dicitur locare ad tempus, & alienare
solū quoad utile dominiū ad tempus, & nō in perpetu-
um, q̄a ¶ minus praeiudicium fit per alienationem
temporalem, per quam ēt utile dominiū transfertur,
quam per illā, quā fit in perpetuum. l. 1. & per totum.
ibiq; not. ff. si ager uectig. uel emphyt. per. iuncta l. 1.
& 2. C. de iure emphyt. & expresse Bar. in auth. q̄ rem.
in fi. C. de sacrosan. ecclcl. & Bal. in l. 1. et in princ. ff. so-
luto matrimonio. c. potuit. cum ibi not. de locato. &
12 ¶ locatio, quā fit ad uitam alicuius, & suorum filiorū,
& sic usque ad secundam, uel tertiam generationem,
dicitur esse temporalis, & nō perpetua, Bar. in d. auth.
quibuscunque. C. de sacrosan. ecclcl. quā facilius cō-
ceditur, quā perpetua, ut ibi per Bart. & ideo Ioan.
And. post Specul. in rit. de loca. §. nunc aliqua. in prin.
13 in uer. numerare dicit, ¶ quod propter plura iura, plu-
resque utilitates, quas dominus locator in re locata
ad longum tempus, & non in perpetuum habere, &
retinere dicitur, quia finita locazione meliorationes
efficiuntur suae, prout cōtingit et in casu nostro, ut ex
instrumento locationis apparet, & propter alia plura
conductor non debet teneri ad tantam pensionē, ad
quantam simplex cōductor teneretur, & modica pen-
sio, quā rescissoriam in cōtractu simplicis locationis
induceret, illam in cōtractu locationis ad longum
14 tempus non inducit: ex quibus infero, ¶ q̄ in cōtra-
ctu emphyteutico ad certum tempus, ueluti est loca-
tio facta usque ad secundam, uel tertiam generationē,
quā aliquo tempore finire debet, & nō dicitur perpetua.
iuxta not. per Barto. in d. authen. quibuscunque,
illa pensio non dicitur modica, neq; praeiudicium, ac
damnū enorme ecclesiae inferi, quā respectu eiūsdē
rei in locazione simplici facta ad modicum tempus,
& quā fit ad utendum, & nō ad meliorandum, dice-
retur modica, damnumq; & praeiudiciū enorme infer-
ret: ex quo sequitur necessario, ¶ q̄ ad hoc, ut eccle-
sia locatiōē ad longum tempus, & ad meliorandum
factā possit ratione enormis lationis reuocare, iuxta
15 d. c. ad nostram. & d. c. 1. cū ibi not. nō sufficeret proba-
re, q̄ illa esset modica pensio, & per illā in cōtractu
locationis simplicis enormiter laderet, sed probari
debet, quod fuerit modica, & per illam respectu loca-
tionis ad longum tempus enormiter laderetur, quia il-
la pensio, per quam in cōtractu simplicis locationis
potest dici enorme praeiudicium inferri, in locatiō-
ne ad longum tempus, & non in perpetuum, posset
dici sufficiens, nō modica, neq; enorme praeiudiciū

inferre, ut ex praedictis colligitur. & ideo loca-
tio tanquam dubia nō releuaret. c. in p̄sentia.
bat. l. non hoc. C. unde legit. & l. neq; ratio-
nabilibus. C. de probatio. quā sunt ad calcu-
ne notanda. Et ad praedicta bene facit tex. in
quas ruinas. C. de sacrosan. ecclcl. iuncta
16 in auth. perpetua. per illum tex. C. c. tit. p̄
sua habeat domos, uel pradia tendentes, &
de proximo ad ruinā, & ex quibus reddim-
liter sint potius diminuendi, quā augendi.
la cōcedere cum solemnitate requisita, &
te iusta causā pro minori pensione, quā
simpliciter locari, uel usq; ad diminutionē
sexte partis secundū distinctionē dictorū
per Bart. & hoc in recompensationem cō-
& meliorationis per ipsū conductore
maximē si conductor ab initio & statim
seu illius partem soluit, ut factum fuit in casu
Sine ergo dicamus res locatas, earumq;
penitus, siue non penitus ruinas, ex quo
utilitatem, & necessitatem ecclesiae futurā
tempus facta, ea pro minori pensione fieri
res simpliciter locari possent, uel solite
¶ Suadentur haec etiam, qm̄ intelligo collige-
eundemq; Vicarium generalem esse illū
trauenire uolunt, qd̄ ¶ minimē facere possunt
ualiditate dictae alienationis, pro ut supra
fuit, nam ex quo corporaliter iuratur de
ueniendo, ut latius in instrumento habetur,
posunt contrauenire, sed locatiōi stare
fisi, nam gl. ne praelati uices suas. ubi Abb. p̄
quit, q̄ quando locatio est facta ad longum
& sic est talis, per quā dominiū utile
transferatur, & est facta cum iusta causā
requisita, locatio ualeat, illiq; successorum.
¶ Superest modo, ut adductis supra in p̄sentia
deatur, & primo nō obstat tex. in d. extra.
Veneti incip. ambitiosa. & i. d. c. fin. ne plan-
17 ¶ Non obstat tex. in d. c. fin. ne plan-
18 ¶ Non obstat tex. in d. c. fin. ne plan-
19 ¶ Non obstat tex. in d. c. fin. ne plan-
20 ¶ Non obstat tex. in d. c. fin. ne plan-

tractu, ut quia tempore contractus lesio potuerit cō
siderari ante enim, uel post non sufficeret, quia stant
simul, & ecclesia dicitur lesa habito respectu ad tem
pus, & ad locum post contractum, et tamen non respectu
temporis, quo factus fuit contractus, ut colligitur ex
not. in d. authen. si quas ruinas. et in authen. perpetua.
C. de locat. eccle. et ad hoc, ut restitutio detur, requi
ritur probari, ecclesiam lesam esse habito respectu ad
tempus contractus, ut probatur argumento rex. ibiq;
et facit. in d. cad. aures. ubi Doctores cōter hoc
decepti, et facit text. cum ibi not. in c. cum dilecti.
Quartum etiam requiritur, qd lesio
sit enormis, et non modica. d. c. i. de resti. in integrū.
et ibi Abb. et d. cad. nostram. ibique omnes; et t. enor
mis lesio dicitur etiam, que est citra dimidiā iusti p
rius, dummodo uel sit dimidia, uel proxima dimidi
e, colligitur ex not. per Abbatē, dum exemplum de
hoc ponit in d. c. i. et t. lesio, que posset dici enormis
in locatione simplici ad modicum tēpus facta, nō di
ceretur enormis in locatione ad longum tēpus pro
pter euidentem ecclesie utilitatē facta, tum propter
utilitatem ecclesie, et causam iustam, ob quam facta
fuisse, ut colligitur ex d. auth. si quas ruinas. et d. au
then. perpetua tum etiam propter plura, que locator
ad longum tempus in re locata habet, et retinet respe
ctu meliorationum, et similia, ut colligitur ex su
pra dictis. Quoad secundum dubium uideretur pri
ma facie, qd religiosi contrahendo non faciant
monasterium incidere in pœnas conuentionales ex
his, que habentur in c. 2. de precat. ubi casus, & supra
est dictum. Secundo per tex. in d. c. si. ne prala. vices
suis, nō habentes in ecclesia, & beneficio absque
metu perituri, & pœna contractus contrahere pos
sunt, & facit id. quod uoluit Bar. in auth. qui res. C. de
recol. eccle. Quibus tamen non obstantibus, con
tractum esse ueniens puto, qm stante conclusione su
pra in primo dubio facta, qd locator ualuerit, & illi sit
stans, sequitur, qd obligatio bonorum generaliter
facta, & promissa pœna p ipsos fratres dictis condu
ctoribus facta ualuit, ut traditur per Abb. in d. c. nulli.
de reb. eccle. non alien. & ibi Anto. & alij, & de pœ
na promissione habetur per gl. ibiq; Abb. in d. c. 2. de
precat. per illum tex. a cōtra, & Domi. de S. Gemi.
in c. 2. de contract. per illum tex. de reb. eccle. non
alien. in d. c. per tex. in d. c. 2. de precat. dicit, qd quando
cōtractus alienationis rei ecclesie ē inualidus, & nul
lus uel respectu causae, uel respectu solemnitas, uel
inhabilitatis contrahentis, tunc iuramentum, & adie
ctio pœna non ualeat. Secus si contractus in se ualeat,
quia tunc adiectio pœna, et iuramentum ualeat: hoc
idem colligitur ex dictis Bar. in d. authen. qui res. Et
ita debent intelligi iura in contrarium preallegata.
Et ideo si ad rescissionem contractus agatur, et fra
tres, seu conventus, et capitulum dictorum fratrum
contra eorum promissionem, et iuramentum ueni
entes contra dictam locationem tentauerint, ipsi condu
ctores, qui omnia bona monasterij obligata habent,
pœnam promissam in contractu petere, et ad illam
agere poterunt. Et ita ex premisiis concludendum
esse de iure existimo. Laus Deo.

S V M M A E.

Iuramentum dictum, & peccati nutritium non est obligatoriu,
neque iudicandum, & iurans propria auctoritate absque licen
tia, & absolutione superioris, & absque metu perituri potest
contrahere.
Peccati nutritium, qui contra extrauagantem Pauli Veneti Pa
palis litem ecclesie ultra triennium locat, & conducit.
Peccati nutritium, qui contra constitutionem Pape maxime pro
hibitam uenit.

- 3 Excommunicandus quis non est absque graui, & mortali peccato.
- 4 Episcopus sub uinculo iuramenti tenetur seruare, & seruari face
re, ac defendere canones summorum Pontificum, aliis esset per
iurus.
- 5 Nullum iuramentum ligat prelatum in preiudicium ecclesie, quin
suo iuramento non attento, ad ecclesie utilitatem, & non suam
propria auctoritate, absque metu perituri, & absolutione pos
sit contrahere.
- 6 Per iuramentum quis ab opere publico retrahi non debet.
- 7 Iuramentum prelati, seu legitimi administratoris bonorum eccle
sie non dat robur contractui facto, ut ecclesia ad illius obseruā
tiam teneatur, & cogi possit.
- 8 Iuramentum syndici facit uniuersitatem haberi loco maioris, &
recte contractum esse, sed illam quoad reatum perituri non li
gat.
- 9 Nullum iuramentum facit ecclesiam haberi loco maioris, quin ip
sa possit contrahere, & restitutionem in integrum petere.
- 10 Actus ubique est prohibitus, & nullus in odium iurantis, &
contrahentis, licitum est etiam ipsi iuranti absque metu periu
rij contrahere, etiam non impetrata absolutione.
Secus si esset nullus, & prohibitus in fauorem iurantis, & contra
hentis.
- 11 Iuramentum syndici alienius uniuersitatis an quoad reatum periu
rij uniuersitatem liget, & quos, & quomodo liget.
- 12 Perituri, seu iuramentum est uinculum anime.
- 13 Uniuersitas non habet animam.
- 14 Uniuersitas ex facto syndici, & quorundam hominum excommu
nicari non potest.
- 15 Iuramentum est quid personale, & ad aliam personam, que etiam
iuris fictione eadem cum iurante censetur, non transit.
- 16 Uniuersitas dicitur alia persona, & aliud corpus à singulis de uni
uersitate.
- 17 Hæres absque metu perituri, & absque absolutione potest contra
iuramentum defuncti uenire.
- 18 Hæres ratione iuramenti defuncti coram iudice ecclesiastico con
ueniri non potest, nec illius forum sortitur.
- 19 Conductor promittens uti, & frui arbitrio boni uiri intelligitur,
prout ius exposcit.
- 20 In obligationibus correlative iuris fides frangenti fidem non est ser
uanda, etiam si promissio fuerit iurata.
- 21 Perituri non dicitur, qui facto, & culpa alterius ex contrahenti
bus contrahent.
- 22 Iuramentum transgredi licet ex causa superuenienti, illudque ha
bet, semper tacite annexam illam clausulam, ut seruari debeat,
rebus sic stantibus.
- 23 L. si quis maior. C. de transact. & pœne ibi impositæ, ac illius dispo
sicio, an locum habeant in uniuersitate.
- 24 Pœna d. l. si quis maior. imposita sunt in odium, & pœnam periu
rij, & deierant.
- 25 Infamia pœna collegio, & uniuersitati non conuenit.
- 26 Absolutio à iuramento quare petatur.
- 27 Iason in d. l. si quis maior. declaratur.
- 28 Extrauagans quando probabiliter ignoratur, index secundum il
lam non indicat, nisi prius consulat Papam.
Nec etiam contra illa, num. 34.
- 29 Et in dubio melius est regulis iuris inferuire.
- 30 Secus si extrauagans nota, & in iudicij allegari consueua esset, &
num. 33.
- 31 Extrauagans, siue constitutio publicata in curia Romana post duos
menses à die publicationis etiam ignorantes ligat.
- 32 Sententia contra ipsam lata esset nulla, quamuis ea in corpore iu
ris clausa non esset.
- 34 Extrauagans, & constitutio Papalis si coram iudice allegetur,
de qua probabiliter ignorari possit, index contra illam non de
bet sententiam ferre, sed debet in causa super sedere, donec Pa
pam consuluerit, quamuis extrauagans, & constitutio esset à iu
re communi exorbitans.
- 35 Extrauagans si est descripta in libris clementinarum, secundum il
lam est iudicandum.
Idem de statuto extrauaganti, quod in uolumine statutorum com
muniter descriptum extat.

E P I.